

॥ ११ ॥ इतिशल्यपर्वणिनैलकंठीयेभारतभाष्यदीपेसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ शल्येइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥

युधिष्ठिरं च प्रशशंसुराजौ पुराकृते वृत्रवधे यथेन्द्रं ॥ चक्रुश्च नानाविधवाद्यशब्दान्निनादयन्तो वसुधांसमेताः ॥ ११ ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यपर्वणिशल्यव
धेसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ संजय उवाच शल्येथ निहते राजन्मद्राजपदानुगाः ॥ रथाः सप्तशतावीरानिर्ययुर्महतो बलात् ॥ १ ॥
दुर्योधनस्तु हिरदमारुत्या चलसन्निभं ॥ छत्रेण ध्रियमाणेन वीज्यमानश्च चामरैः ॥ २ ॥ नगंतव्यं नगंतव्यमिति माद्रानवारयत् ॥ दुर्योधनेन ते वीरावार्यमा
णाः पुनः पुनः ॥ ३ ॥ युधिष्ठिरं जिघांसन्तः पांडूनां प्राविशन्बलं ॥ ते तु शूरामहाराजकृतचित्ताश्च योधने ॥ ४ ॥ धनुःशब्दं महत्कृत्वा सहायुध्यन्तपांडवैः ॥ श्रुत्वा च
निहतं शल्यं धर्मपुत्रं च पीडितं ॥ ५ ॥ मद्राजप्रिये युक्तैर्मद्रकाणां महारथैः ॥ आजगाम ततः पार्थो गांडीवं विक्षिपन्धनुः ॥ ६ ॥ पूरयन् रथघोषेण दिशः सर्वाम
हारथः ॥ ततोर्जुनश्च भीमश्च माद्रीपुत्रौ च पांडवौ ॥ ७ ॥ सात्यकिश्च नरव्याघ्रो द्रौपदेयाश्च सर्वशः ॥ धृष्टद्युम्नः शिखंडी च पंचालाः सहसो मकैः ॥ ८ ॥ युधिष्ठिरं प
रीप्सन्तः समन्तात्पर्यवारयन् ॥ ते समन्तात्परिवृताः पांडवाः पुरुषर्षभाः ॥ ९ ॥ क्षोभयन्ति स्म तां सेनां मकराः सागरं यथा ॥ वृक्षानिव महावाताः कंपयन्ति स्म तावका
न् ॥ १० ॥ पुरोवातेन गंगेव क्षोभ्यमाणामहानदी ॥ अक्षोभ्यत तदाराज न्यां डूनां ध्वजिनीततः ॥ ११ ॥ प्रस्कंद्य सेनां महतीं महात्मानो महारथाः ॥ बहवश्चक्रुश्च
स्तत्र कसरा जायुधिष्ठिरः ॥ १२ ॥ भ्रातरो वास्यतेशूरा दृश्यन्ते नेह केन च ॥ धृष्टद्युम्नोथ शौनेयो द्रौपदेयाश्च सर्वशः ॥ १३ ॥ पंचालाश्च महावीर्याः शिखंडी च महार
थः ॥ एवन्तां न्वादिनः शूरान् द्रौपदेयामहारथाः ॥ १४ ॥ अभ्यघ्नन् युधानश्च मद्राजपदानुगान् ॥ चक्रैर्विमथितैः केचित्केचिच्छिन्नैर्महाध्वजैः ॥ १५ ॥ ते दृ
श्यन्ते पिसमरे तावकानिहताः परैः ॥ आलोक्य पांडवान्युद्धेयो धाराजन्समन्ततः ॥ १६ ॥ वार्यमाणाय युर्वेगात्पुत्रेण तव भारत ॥ दुर्योधनश्च तान् वीरान्वारयामा
ससांत्वयन् ॥ १७ ॥ न चास्य शासनं केचित्तत्र चक्रुर्महारथाः ॥ ततो गांधारराजस्य पुत्रः शकुनिरब्रवीत् ॥ १८ ॥ दुर्योधनं महाराजवचनं वचनक्षमः ॥ किं नः सं
प्रेक्षमाणानां मद्राणां हन्यते बलं ॥ १९ ॥ न युक्तमेतत्समरे त्वयि तिष्ठति भारत ॥ सहितैश्चापियोद्धव्यमित्येष समयः कृतः ॥ २० ॥ अथ कस्मात्परानेव घ्नतो मर्ष
यसे नृप ॥ दुर्योधन उवाच वार्यमाणामया पूर्वनैते च कुर्वचो मम ॥ २१ ॥ एते विनिहताः सर्वे प्रस्कन्नाः पांडुवाहिनीं ॥ शकुनिरुवाच न भर्तुः शासनं
वीरारणे कुर्वन्त्यमर्षिताः ॥ २२ ॥

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ प्रस्कन्नाः प्रपन्नाः ॥ २२ ॥